

ODETCHNIENIE (10) *sb n*

o oraz pierwsze i drugie e jasne, końcowe e pochylone.

sg *N* odetchnienie (7); -é (2), -(e) (5). \diamond *D* odetchnieniu (1). \diamond *A* odetchnienie (2); -é (1), -(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. odetchnąć.

1. *Oddech; respiratio Mącz, PolAnt, Calep, Cn; anhelitus, spiramentum Calep; adspiratio, aspiratio, exspiratio, respiratus, spiritus, transpiratio Cn (7) : Mącz 409b; A któryż to Pan Bóg z ziemi człowieka stworzył/ y dał iemu odetchnienie/ áby żył? BiałKat 108v; Calep 70b, 918a, 999a.*

Wyrażenie: »ciężkie odetchnienie« (1): Przy ktorim wrzedzie fą ty przypadłości. [...] ciężkie odetchnienie/ kaźłanie/ á ograżanie FalZioł V 82.

Szereg: »dech i odetchnienie« (1): takież łono y macicza nie ma być zawarto: aby płod mógł mieć dech y odetchnienie FalZioł V 34v.

a. *Westchnienie (1) : nie ząkryway vchá twego ku odetchnieniu memu/ y wołaniu memu. BudBib Thren 3/56.*

2. *Odpczynek, przerwa na złapanie oddechu; interspiratio Mącz, Cn; pausa Mącz (2) : Pausa, Odpczynienie/ Odetchnienie/ Wytchnie. Mącz 285b, 409b.*

[Zwrot: »odetchnienie mieć« = odpoczywać: bedzesz robył refrigeretur aby odpoczynvl/ odetchnyeny mýal TomZbrudzBrul Ex 23/12.]

Synonimy: 1. dech, oddech, tchnienie; 2. ochłoda, ochłodzenie, oddech, odpocznienie, odpoczynek, odpoczynienie, wytchnienie.

Cf ODETCNAĆ